

W 90. rocznicę urodzin Profesora Jana Łopuskiego

W roku 2007 minęła 90. rocznica urodzin jednego z najwybitniejszych polskich prawników, nestora Komisji Prawa Morskiego PAN, prof. dr. hab. Jana Łopuskiego. Zastugi Profesora w zakresie nauki prawa morskiego Komisja uczyła, wręczając Mu Księgę Pamiątkową z okazji 80-lecia Jego urodzin¹.

Pozycja Profesora w polskiej nauce prawa morskiego jest niewątpliwie szczególna i chociaż sam pisał, że „moje doświadczenie życiowe może nie być instruktywne, bo życiorys miałem dość pogmatwany, podobnie jak wiele osób z mojego, wojennego pokolenia, i z pewnością nie życzę prawnikom morskim młodszego pokolenia, aby musieli zdobywać wiedzę o prawie morskim w takich warunkach, w jakich ja ją zdobywałem”², to dla wielu przyjaciół, uczniów i współpracowników Profesor był i pozostanie wzorem postawy obywatela i uczonego.

W bieżącym roku ukazała się kolejna książka Profesora³. Tym razem nie jest to jednak praca z zakresu prawa morskiego, lecz wspomnienia opisujące drogę życiową Jana Łopuskiego, głównie w okresie po 1945 roku. Profesor był niejako „skazany na trudne życie”, a jednocześnie zawsze kierował się pojęciem służby, rozumianej jako „służba na rzecz społeczeństwa”⁴. Po zapoznaniu się ze wspomnieniami Profesora lepiej możemy zrozumieć, ile wysiłku i hartu ducha kosztowały Go tak znaczące osiągnięcia naukowe.

W imieniu członków Komisji Prawa Morskiego i własnym składam Szanownemu Panu Profesorowi najlepsze życzenia. Ad multos annos, Panie Profesorze.

Mirostław H. Koziński

¹ Zob. Prawo Morskie 1995, t. IX.

² J. Łopuski, *Jak uprawiać prawo morskie?*, Prawo Morskie 1995, t. IX, s. 18.

³ J. Łopuski, *Pozostać sobą w Polsce Ludowej. Życie w cieniu podejrzeń*, Rzeszów 2007; praca ta ma ogromne znaczenie dla środowiska prawników morskich, m.in. opisuje niektóre polityczne uwarunkowania legislacji morskiej.

⁴ Por. Zbigniew K. Wójcik (w postwii do książki J. Łopuskiego, *op. cit.*), s. 172 i nast.